

Міжнародна декларація щодо “конверсійної терапії”

та терапевтичного вибору

Декларація

1. Заборона «конверсійної терапії» порушує права і свободи людини, ставить під загрозу як терапевтичний вибір, так і душпастирські, професійні та батьківські права. Див. розділи 1-6 Оглядового документа.

Кожна людина має право на послаблення та зміну незадовільних або небажаних сексуальних почуттів чи поведінки, незалежно від її мотивів, цілей чи цінностей. Право узгоджувати свої почуття та поведінку з біологічною статтю, щоб жити відповідно до цінностей і переконань, які приносять їй справжнє щастя, є правом людини. Ніхто не повинен позбавляти жодної людини цих прав і свобод. Люди повинні бути вільні робити свій власний вибір – політики, активісти та працівники сфери психічного здоров'я не повинні диктувати свої дії.

2. Професійні організації, які пропагують дискримінаційні монокультурні погляди, запобігають ідеологічному розмаїттю та критиці. Див. розділи 7-8 Оглядового документа.

Ми висловлюємо жаль з приводу дискримінації, що виникає в західних органах охорони психічного здоров'я, через яку відмінні погляди на сексуальність і гендер забороняють з ідеологічних, а не з наукових підстав. Це призвело до появи монокультур нетерпимості, у яких дослідження, лідерство, фінансування, колегіальність, супервізія та керівництво провадяться лише з однієї точки зору. Ті, хто підтримує види терапії, що припускають зміни, ризикують зазнати професійної дискримінації та маргіналізації.

3. «Переважно гетеросексуалам», найбільшій групі негетеросексуальних меншин, відмовляють у терапевтичній підтримці у ствердженні їх гетеросексуальних прагнень. Див. розділи 9-11 Оглядового документа.

Не можна ігнорувати те, що наступною за гетеросексуальністю найбільшою групою ідентифікації є «переважно гетеросексуали». Серед негетеросексуальних меншин, згідно з дослідженнями, ті, що мають потяг до обох статей, є «безперечно» «нормою», а особи з винятковим потягом до своєї статі (SSA) є винятком. Майже чверть людей, які вважають себе бісексуалами, одружуються – і майже завжди з протилежною статтю. Особи, що мають потяг до обох статей, заслуговують підтримки в цих гетеросексуальних стосунках і цілях. Держава має гарантувати цю свободу, спеціально конкретно наголошуючи, що така підтримка не є «конверсійною терапією». Фахівці помічних професій повинні мати свободу стверджувати всю різноманітність сексуальних можливостей, що відкриті для них, і не боятися, що це може бути витлумачено як «конверсійна терапія» через передбачені законом покарання.

4. Сексуальна флюїдність можлива в обох напрямках, але це явище ігнорують. Див. розділи 12-17 Оглядового документа.

У всьому світі ґрунтовні дослідження населення встановили, що сексуальна флюїдність можлива в обох напрямках, що повна або часткова зміна в бік гетеросексуального потягу є звичайним явищем, і це не обмежується лише категорією «переважно гетеросексуальні». Відсутнє визнання цих моделей. Уряди зобов'язані захищати права сексуальних меншин обирати стосунки з протилежною статтю так само, як і стосунки зі своєю статтю, – і не бути віднесеними в категорію патологій за цей вибір.

5. Заборона «конверсійної терапії» розширить «культуру скасування», придушить інакомислення та перешкодить свободі слова. Див. розділи 18-25 Оглядового документа.

ЛГБТ-активісти в урядах та інших місцях прирівнюють некоректний термін «конверсійна терапія» (включно з аверсивними методами, які вже отримали моральне засудження та вже відкинуті з практики) до стандартних (переважно психодинамічних, доказових) терапевтичних бесід, досліджень флюїдних сексуальних потягів та пастирських розмов, у яких люди прагнуть узгодити цілісність їхнього релігійного та сексуального “я”. Важливо зазначити, що в деяких країнах, наприклад у Великобританії, саме сертифіковані медичні працівники в минулому застосовували аверсивну терапію, котра отримала моральне засудження, чого не роблять сьгоднішні консультанти та психотерапевти. Законодавчі заборони на так звану «КТ» накладають обмеження, штрафи та кримінальні звинувачення на будь-яку особу, що надає послуги в рамках стандартних психотерапевтичних та консультативних підходів, а також на пастирських працівників, які пропонують допомогу особам, які добровільно шукають підтримки у проживанні небажаних одностатевих почуттів та гендерної розгубленості. Прихильники заборони так званої «конверсійної терапії» використовують навмисно негативні формулювання, такі як «школа» та «катування», які неправильно відбивають реальні практики, щоб просувати ідеологічну точку зору.

6. Політичні прагнення змушують приносити в жертву вкрай необхідну терапію для дітей і дорослих, які переживають стрес через свою стать. Див. розділ 26 Оглядового документа.

Заборона КТ для неповнолітніх стане ефективним засобом перешкодити дітям із «гендерною дисфорією (GD)» мати доступ та отримувати те, що уряд Фінляндії, приміром, на основі досліджень визначив у якості першої лінії лікування «гендерної дисфорії». Це передбачає лікування психічних станів, які можуть провокувати у підлітків початок «гендерної дисфорії», - тобто психологічні втручання, що мають на меті допомогти їм відчувати себе комфортно щодо своєї біологічної статі, і відсутність медичних втручань у їхні тіла до досягнення 25 років. Всупереч цьому, так звана медична афірмативна допомога, що намагається змінити тіло відповідно до почуттів, має недостатню доказову базу з нечисленними дослідженнями щодо довгострокових наслідків гендерно афірмативного лікування у дітей. Однак існує безліч доказів, які підкреслюють шкідливі побічні ефекти цього підходу, такі як стерильність, неплідність, зниження кісткової маси та зміни голосу тощо.

7. Заборона «конверсійної терапії» небезпечна, доки потенційні причинно-наслідкові зв'язки між травмою та одностатевими потягами та «гендерною дисфорією» залишаються невивченими. Див. розділ 27 Оглядового документа.

Попри те, що наразі немає достатньої кількості досліджень, що пояснюють причини будь-якої небажаної одностатевої поведінки або «гендерної дисфорії», органи влади безвідповідально ужили подальших заходів із заборони «конверсійної терапії». Вони роблять це, хоча знають про існування потенційних причинно-наслідкових зв'язків із травмою, але не проводять дослідження, необхідного для визначення ролі, яку відіграє травма у формуванні одностатевої поведінки та «гендерної дисфорії», а отже, і способу належної допомоги тим, хто страждає через свою одностатеву поведінку.

8. Згідно з рецензованими дослідженнями, терапія, що допускає зміни, насправді не завдає «шкоди» та не посилює суїцидальність. Див. розділи 28-31 Оглядового документа.

Всупереч повідомленням ЗМІ, рецензовані дослідження показали: терапія, що допускає зміни, не збільшує суїцидальність чи поведінку, яка завдає шкоди, а в деяких випадках значно зменшує їх. Це стосується навіть людей, які продовжують ідентифікувати себе як ЛГБ, і які не переживають змін, на які вони сподівалися протягом курсу терапії. Самосвідчення упередженим журналістам, які не бажають підтверджувати заяви фактами чи пропонувати альтернативні свідчення, є звичайною практикою, що призводить до

International Federation for Therapeutic and Counselling Choice

[08.03.2022]

широкого поширення дезінформації на цю тему. Ми підтримуємо розслідування ймовірних терапевтичних зловживань, у яких випадки повідомляються зі свідченнями на підтримку захисту, принаймні за відсутністю доказів протилежного. Ми не підтримуємо упереджених самосвідчень.

9. Твердження щодо катувань у «конверсійній терапії» є необґрунтованими та покликані придушити інакомислення. Див. розділи 32-36 Оглядового документа.

Твердження щодо катувань під час розмовної терапії в західному світі є безпідставними. Вони використовуються як зручний та емоційно насичений наклеп, щоб спробувати контролювати нас і позбавити наших свобод. Немає жодних судових справ, у яких було б виявлено, що ліцензований фахівець застосовував катування або жорстоке поводження, коли працював з небажаним одностатевим потягом. Прив'язування заборон на терапію до катувань, схоже, розраховане на те, щоб упевнитися, що такі заборони не зможуть бути оскаржені за жодних обставин. Ми закликаємо тих, хто повідомляє про ймовірні зловживання, надати докладний аналіз доказової бази, пов'язаної з катуваннями, на який вони посилаються.

10. Церковні лідери, що погоджуються з небезпечною забороною «конверсійної терапії», зневажають і послаблюють потенційно комплементарні ролі пастирського та професійного консульства. Див. розділи 37-39 Оглядового документа.

Ми стверджуємо християнське Святе Писання, яке розрізняє спокуси та вчинки. Християнська спільнота має прояснити такі терміни, як «безшлюбність», «утримання» та «цнотливість». Зосередження лише на пастирських правах і нехтування правами світських професіоналів призведе до відсутності допомоги для тих, хто не належить до християнської віри. Багато невіруючих та прибічників інших віросповідань прагнуть полишити ЛГБТ ваби, поведінку та ідентичність. Збереження християнських свобод не має відбуватися за рахунок прав тих, хто шукає професійної підтримки поза церквою. З теологічного погляду, науково обґрунтована професійна допомога може вважатися частиною загального одкровення для людства. Ми визнаємо, що небезпечно створювати ідола зі «зміни», як і наполягати на чомусь меншому, ніж категорійна зміна, — це ознака відсутності віри. Хоча така терапевтична підтримка не є ні необхідною, ні достатньою для вірянина, її внесок може сприяти духовному розвитку та благополуччю тих, хто вірить. Професійна терапія, а отже, релігійна свобода в професійній терапії, можливо, не є частиною християнських переконань для кожного християнина, але для деяких з них це так. Якщо можна позбавити релігійної свободи деяких людей, то позбавлення якої зі свобод стане наступним?

Підписано 16 лютого 2022 року

Д-р Майк Девідсон
Виконавча Рада IFTCC

Д-р Лора Хейнес
Генеральна Рада IFTCC

Д-р (мед) Пітер Мей
Наукова та Дослідницька Рада IFTCC